

עת"א 61066/09/16 - מדינת ישראל נגד עדי עבד אל קאדר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61066-09-16 מדינת ישראל נ' עבד אל קאדר(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא
	כבוד השופט שאהר אטרש
	כבוד השופט יונתן אברהם
העותרת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	עדי עבד אל קאדר (אסיר)

פסק דין

השופט יונתן אברהם

רקע

המשיב שפוט למאסר שני של 54 חודשים בגין עבירות של סחיטה ואיומים, שיבוש מהלכי משפט, קשר לפשע ואיומים וזאת מיום 03/12/12.

מועד ריצוי שני שלישים מעונשו חל בתאריך 23/07/16. מועד שחרורו המלא של המשיב בניכוי מינהלי יחול ביום 02/06/17.

המשיב פנה לוועדת השחרורים בבקשה לשחרורו על תנאי ממאסר. ועדת השחרורים נעתרה לבקשתו וביום 21/09/16 החליטה להורות על שחרורו המוקדם בתנאים שקבעה בהחלטתה, לרבות על יסוד תוכנית שיקום של רש"א ומעצר בית בשעות הלילה.

נימוקי ועדת השחרורים

הועדה דנה תחילה בשאלה הנוגעת להסכם הסולחה, תוך שהתייחסה לטיעוני הצדדים ולמסמכים שהוצגו בפניה בעניין זה, וקבעה, לאחר אותו דיון, כי היא מתקשה לקבל את עמדת משטרת ישראל כנגד אמינות מסמך הסולחה, שעה שהוכח בפניה כי בשתי הזדמנויות שונות לגבי שני מעורבים אחרים באותה פרשה, הצהירה המשטרה שקיים מסמך סולחה.

על יסוד זאת קבעה הועדה שכנראה מדובר במסמך סולחה אמין, אחרת לא הייתה משטרת ישראל מסתמכת עליו לאישור יציאתם של אותם מעורבים אחרים לחופשה.

הועדה התייחסה גם למחלוקת הנוגעת לטענה להשתייכות המשיב לארגון פשיעה ולטענות שהעלו הצדדים בעניין זה. כמו כן התייחסה ל"פרשת הרחפן" (פרשה בה נעשה נסיון של הברחת סמים אל תוך הכלא באמצעות רחפן) וקבעה כי המשיב לא נחשד בסופו של דבר במעורבות בפרשת הרחפן אלא ארבעה אחרים.

ועדת השחרורים התייחסה גם למידעים החסויים הרבים וציינה כי בדקה אותם וכי לדעתה אין בהם כדי להטות את הכף לחובתו של המשיב.

הועדה נתנה דעתה גם להליך השיקומי שעבר המשיב ולחוות הדעת החיוביות של המטפלים בעניינו, לרבות להיותו תומך לאסירי השגחה.

כמו כן התייחסה הועדה לתוכנית רש"א שהוצגה בעניינו של המשיב ועל יסוד כל אלה קבעה כי הוא ראוי לשחרור מוקדם.

מכאן העתירה שבפנינו.

טענות העותרת

לטענת העותרת, הורשע המשיב בעבירות חמורות שביצע ב- 7 אירועים שונים אשר פורטו בכתב האישום, תוך איומים והטלת אימה על חייבי כספים לכאורה. עוד טענה, כי בדיון בפני ועדת השחרורים הוצג מטעם העותרת מידע מודיעיני רב של שב"ס, המלמד על מעורבותו בפעילות אסורה בתוך הכלא של המשיב. כן הוגשה גם חוות דעת מפורטת של משטרת ישראל המלמדת על היותו של המשיב שותף פלילי בארגון פשיעה. כמו כן הוצגה לוועדה חוות דעת של יחידת השטח של המשטרה ובה מידע חסוי ומפורט הנוגע להשתייכותו למשפחת פשע ולסכסוך שיש לו ולמשפחתו עם משפחת פשע אחרת.

נטען כי כל אלה מלמדים על מסוכנות גבוהה מצד המשיב בעת שחרורו.

ב"כ העותרת עמדה על ההליכים ועל טענות הצדדים בפני ועדת השחרורים. כן פירטה כי פרט לחומר המודיעיני, הוצגו בפני הועדה דו"ח סוציאלי מיום 13/05/15, חוות דעת של רש"א מיום 31/05/15 וחוות דעת נוספת של רש"א מיום 20/07/16, אשר מהן עולה כי קודם למאסרו, עבד המשיב בעסק המשפחתי ופעל כדי לגבות חובות מלקוחות שלא שילמו, על רקע קשיים כלכליים ובעקבות בעיות בעסק המשפחתי.

ב"כ העותרת אף התייחסה למסמך סולחה שנערך בישוב מגוריו של המשיב בין הצדדים הניצים וטענה כי אותו מסמך שהוצג כבר ביום 15/04/15, אינו נושא תאריך וכאשר על פניו המשיב עצמו אינו חלק מן המסמך ואינו חתום עליו.

כן הפנתה ב"כ העותרת לפלט הרשעות קודמות שהוצג בפני הועדה, המלמד על הרשעה קודמת בעבירת הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, איומים ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר.

בכתב העתירה נטען עוד כי המשיב אינו ראוי לשחרור מוקדם, בראש ובראשונה משום הסיכון הצפוי משחרורו לשלום הציבור. לטענת העותרת, המידעים הרבים בעניינו של המשיב, מצביעים על מסוכנות רבה הנשקפת מן המשיב, בין בשל מעורבותו בארגון פשיעה ובין בשל פעילות פלילית שביצע מבין כותלי בית הכלא. לטענת העותרת, לא נתנה ועדת השחרורים דעתה לעניין זה ובשל כך החלטתה אינה סבירה.

עוד נטען בעניין המסוכנות כי שיקול המסוכנות הינו השיקול המרכזי שעל הועדה לשיקול טרם החלטתה בנוגע לשחרור מוקדם של אסיר. העותרת הוסיפה וטענה כי המשיב מוסיף להיות חבר מן המניין בארגון הפשיעה והדבר עולה מן המידע המודיעיני.

עוד נטען כי המשיב לא יצא אף לחופשה אחת במהלך מאסרו והתנהגותו מחוץ לבית הכלא לא נבחנה כלל במסגרת חופשה.

ב"כ העותרת טענה עוד כי קיימת סתירה בין דברי המשיב בדו"ח הסוציאלי שלפיהם, ביצע את המעשים לאור מצוקה כלכלית של משפחתו, כאשר הן מכתב האישום בו הורשע והן מן המידעים, ברור כי אין פני הדברים כך ולמעשה מתבססת התוכנית הטיפולית של רש"א על חוסר כנות ועובדות כוזבות, לרבות אי נטילת אחריות מצד המשיב.

כן נטען כי שגתה הועדה כאשר ייחסה משקל למסמך הסולחה בין המשפחות הניצות, שעה שביניהן קיים סכסוך דמים. נטען כי ההסכם הוצג תחילה ביום 10/04/15, ללא ציון תאריך וכעת הוא מוצג כשעליו תאריך בכתב יד (27/03/15). הועדה התעלמה משוני זה על גבי המסמך.

נטען כי הועדה שגתה כאשר נתנה מעמד בכורה למסמך הסולחה על פני חוות דעת מפורטות של משטרת ישראל ושב"ס.

עוד נטען כי תוכנית רש"א מאפשרת החזרתו של המשיב לשוב טיבה, לסביבה בה מתגוררים בני משפחתו ושותפיו לכתב האישום ולפעילות העבריינית, כמו גם למקום בו בוצעו חלק מהעבירות ועל כן אינה ראויה.

בכתב העתירה הוזכר גם כי המשיב היה מעורב בפרשה בה הוחדרו סמים לבית הכלא בו הוא הוחזק, באמצעות רחפן.

בפנינו מיקדה ב"כ העותרת את טענותיה בעניין המידע המודיעיני, תוך שהיא מוסיפה כי החלטת הועדה לוקה בחוסר סבירות קיצוני בשל אי מתן משקל למידע המודיעיני הרב שהוגש בעניינו של המשיב ובשל הנמקת הועדה הקצרה שאין במידע זה להטות את הכף לחובתו של המשיב.

בסיום טיעוניה הגישה לנו ב"כ העותרת החלטות של בית המשפט המחוזי מרכז בעת"א 20/11/14 בעניין **מברוק עבדלקאדר נגד ועדת השחרורים** (06/01/15) ובעת"א 44111/05/14 בעניין **היועמ"ש נגד ראיד עבדלקאדר וועדת השחרורים** (27/05/14), בראשונה נטענו על ידי המדינה טענות כנגד החלטת ועדת השחרורים על כי לא שקלה נכונה את העולה מן המידע המודיעיני והן נתקבלו על ידי בית המשפט ובשנייה נטענו על ידי העותר שם, טענות כנגד הסתמכות הועדה על מידע מודיעיני כאמור והן נדחו על ידי בית המשפט.

תגובת המשיב

ב"כ המשיב ביקש לדחות את העתירה.

בהסתמך על רע"ב 774/13 **ג'אהד דקמאק נגד היועמ"ש** (03/04/14), טען ב"כ המשיב כי כאשר ועדת השחרורים נותנת דעתה למכלול השיקולים, אין בית המשפט מתערב בהחלטתה אלא אם כן חורגת היא באופן קיצוני ובלתי סביר ממתחם הסבירות, עד כדי ששום ועדת שחרורים סבירה אחרת לא הייתה מגיעה להחלטה דומה.

ב"כ המשיב היפנה את בית המשפט להחלטות בהן ניתן לטענתו ללמוד מקל וחומר כי לא נפל כל פגם בהחלטת ועדת השחרורים. שכן, באותם מקרים הורשעו המשוחררים באופן פוזיטיבי בניהול ארגון פשיעה, שעה שבמקרה דנן המשיב כלל לא הורשע בעבירה זו והעותרת מתעקשת לייחס לו השתייכות לארגון פשיעה.

לטענתו, הטענות הנוגעות לאי קיומה של סולחה עלו כבר בפני הועדה וזו התייחסה אליהן בנימוקיה וקבעה בהיפך ממה שנטען כיום על ידי העותרת. בקביעה זו אל לו לבית המשפט להתערב.

כן היפנה להליך השיקומי שלטענתו עבר המשיב ואשר היה כדבריו הליך "**מרהיב**". לטענתו, יש בהליך זה ובתוצאותיו כדי לסתור את הטענה שהמשיב לא זנח את דרך הפשע.

באשר לפרשת החדרת הסמים באמצעות רחפן, טען ב"כ המשיב כי המשיב אפילו לא היה חשוד באותו תיק חקירה בו נחקרו ארבעה אחרים. החזקתו בבידוד עקב אותו עניין (בגינה הגיש עתירה נפרדת), התבררה בסופו של יום כהחזקה מיותרת.

ב"כ המשיב התייחס לחומר המודיעיני המשטרתי ולחוות הדעת המשטרית וטען כי זו מייחסת לו מעורבות פלילית אחרונה בשנת 2013, היינו, מדובר בפעילות הפלילית אשר היוותה את הבסיס (השגוי לטענתו) להגשת כתב האישום.

לטענתו, כל הסקירות, חוות הדעת והלכי הרוח שהגישה משטרת ישראל לאחר מועד זה, נובעים מביקורת שספגה המשטרה מהפרקליטות על כך שאספה חומרי מודיעין במקרים אחרים ולא הביאה אותם לידיעת בית המשפט במועד, וכיום היא מגיבה לביקורת זו בפעילות יתר חסרת ערך.

ב"כ המשיב היפנה גם לעניינו של אחיו של העותר, מוחמד עבדלקאדר שהורשע ונדון ל- 26 חודשי מאסר וטען כי בעניינו של האח הוגשו שני כתבי אישום, כאשר האחד הוגש גם נגד המשיב והשני נפרד, בגין נשיאת נשק ואיומים כלפי שוטרים. אותו אח הוגדר על ידי המשטרה כמי העומד בראש הארגון או מנהל אותו ולמרות זאת, הוא שוחרר שחרור מוקדם על ידי הועדה. בסופו של יום גם הודיעה העותרת כי בעניינו של האח לא תגיש עתירה כנגד החלטת השחרור.

לטענתו של המשיב, המידעים המודיעיניים בעניינו של האח דומים או זהים לאותם מידעים שהוצגו בעניינו לגבי המשיב.

ב"כ המשיב היפנה גם לעניינו של מחמוד אבו ג'אנם שהורשע באותה פרשה ונדון ל- 8 חודשי מאסר ומאסרו היה מאסר רביעי ושוחרר שחרור מוקדם וגם כנגד החלטת שחרור זו לא הוגשה כלל עתירה.

עוד טען כי בפרשה בה נגזר דינו של המשיב, הוגשו כתבי אישום כנגד 13 מעורבים.

כתב האישום נמחק לגבי שניים מן המעורבים. שלושה נוספים נדונו לעבודות שירות. לגבי שניים נוספים הסתפק בית המשפט בתקופת מאסר באורך תקופת מעצרם. חמשת הנותרים וביניהם המשיב, נגזר דינם בין שנתיים ל- 4 וחצי שנים ומהם שוחררו כאמור שניים בשחרור מוקדם ושלושה לא שוחררו.

לטענת ב"כ המשיב הסולחה שנתקיימה בין הצדדים היא קרדינלית. בפועל השקט שמתקיים בישוב מוכיח כי הסולחה שרירה וקיימת.

עוד טען ב"כ המשיב כי הסכם הסולחה נחתם ביום 27/05/15 וכי על אף שכל בני המשפחה של המשיב שוחררו מאז, לא אירע אירוע כלשהו.

כמו כן היפנה להחלטת בית המשפט המחוזי מרכז בעת"א 49789/01/16 בעניינו של **ח'אדר עבדלקאדר** (שהורשע בעבירת הריגה במסגרת הסכסוך בין המשפחות הנ"ל ואשר הינו בן דוד של העותר) בה הוזכר כי המשטרה לא התנגדה לשחרורו. לטענתו, אי ההתנגדות הייתה על יסוד הסכם הסולחה.

כן טען כי בעניינו של מורשע אחר באותה פרשה, חמזי עבדלקאדר (מבלי שציין את מספר ההליך), נכתב בהחלטת כב' הנשיא אברהם טל, כי מהמידעים שהוצגו בפניו עולה קיומה של סולחה ומשום כך קיבל את העתירה.

ב"כ המשיב אף הציג לעיונו את מסמך המקור של הסולחה שצילום ממנו צורף למידע המודיעיני.

ב"כ המשיב התייחס גם באריכות להליך השיקומי שעבר המשיב בין כותלי בית הכלא וטען כי המשיב הוכיח על כן שהוא ראוי לשחרור.

לטענתו, אין יסוד לטענה כי המשיב ממשיך בסורו. אין כל אפשרות "**לעבוד על כולם**" באופן הנרמז על ידי ב"כ העותרת, היינו, מחד לעבור הליך שיקומי מוצלח ומאידך, להמשיך בפעילות פלילית בחשאי.

ידיעות מודיעיניות משטרתיות

מידע הנוגע להסכם הסולחה

הוצגה בפנינו מעטפה ובה שאילתות ותשובות משטרת ישראל בנוגע למידע המודיעיני.

סקירה כרונולוגית של המסמכים המצויים במעטפה זו מלמד כי התייחסות ראשונה לאפשרות של סולחה נתבקשה ממשטרת ישראל כבר בשנת 2014 (ראה הנחיה 14-0448-175) ובתשובה נמסר כי המשפחות המסוכסכות המצויות בהודנה ללא הגעה להסכם סולחה.

התייחסות נוספת להסכם סולחה, החתום על ידי המשפחות המסוכסכות ואשר לא הופיע עליו מועד חתימה, נתבקשה ממשטרת ישראל בחודש 04/2015 ולתשובת משטרת ישראל (עליה צוין תאריך טיפול 21/04/15), צורף מסמך של גורם במשטרת ישראל מיום 19/04/15, ממנו עולה כי ההסכם אכן נחתם על ידי הצדדים (ובאופן מסוים אף בסיועה של משטרת ישראל - ימ"ר מרכז וראה בעניין זה דו"ח כללי 16-0077-898).

הואיל ובמועד מאוחר יותר הוצג עותק של אותו הסכם כאשר עליו תאריך, נתבקשה התייחסות נוספת של משטרת ישראל, דחופה, עד ליום 03/08/16 (ראה הנחיה 16-0360-335).

מתגובה של משטרת ישראל שחברה ביום 01/08/16 (ראה עמוד 2 לאותו מסמך), עולה כי משטרת ישראל הודיעה שאין לה מה לחדש מעבר למה שכבר נמסר בעניין זה על ידה.

מן האמור לעיל עולה בבירור כי אין כל יסוד לטענות המועלות כנגד קביעת וועדת השחרורים בדבר קיומו של הסכם סולחה בין משפחת המשיב למשפחה היריבה ועל כן יש לדחות טענות אלו של העותרת.

ידיעות הנוגע למשיב עצמו

א. קודמות לתקופת מעצרו

עיון בחומר המודיעיני מלמד כי הידיעות הנ"ל נוגעות רובן ככולן למעשים שיוחסו למשיב בכתב באישום בו הורשע ובגינו הוא מרצה את מאסרו הנוכחי. על כן, אין מקום להתייחס אליהן מעבר לאמור בהכרעת הדין לעניין מסוכנות המשיב.

ב. מתקופת המעצר ואילך (פעילות מתוככי המעצר/כלא)

אקדים ואציין כי הידיעות כולן נתקבלו, לכל המאוחר בשנת 2013.

- ידיעה (המסתיימת בספרות) 232 - מעורבות בפגיעה באחר. מהימנות גבוהה.
- ידיעה 566 - התנהגות שלילית בכלא. מהימנות גבוהה.
- ידיעה 717 - נוגעת למעורבות בנדל"ן.
- ידיעה 103 - כוונות למעורבות בפלילים. מהימנות גבוהה.
- ידיעה 036 - מעורבות בפלילים. מהימנות גבוהה.
- ידיעה 792 - נוגעת למעורבות בעסקים.
- ידיעה 961 - מעורבות בעניינים פיננסיים.
- ידיעה 793 - מעורבות בפלילים. מהימנות בינונית.

- ידיעה 977 - מעורבות בפלילים. מהימנות גבוהה.

ג. חוות דעת והערכות כלליות

בתיק מצויות חוות דעת משטרתיות הנוגעות להרכבי ארגון הפשיעה עבדלקאדר וכן סקירות בנוגע לענייני גידול סמים במחוז המרכז.

כמו כן מצויות בתיק חוות דעת שונות בעניינו של המשיב שנערכו לפי דרישה, בשנים 2015-2016 לצורך הצגת בפני ועדת השחרורים. בחוות דעת אלה קיימת התנגדות של משטרת ישראל לשחרור על תנאי. הנימוקים המפורטים בחוות הדעת מתבססים מחד על הידיעות המודיעיניות הנ"ל אודות פעילותו של המשיב (עד לשנת 2013, כפי שעולה מן המידע שפורט בס"ק (ב) לעיל), ומאידך על השלכות שחרורו של המשיב על מעמדו של ארגון הפשיעה עבדלקאדר, בזיקה לפגיעה בביטחון הציבור.

מידע מודיעיני של שב"ס

מידע זה מתפרסם החל משנת 2012 ועד ימים אלה, ברם, חלקו אינו מתייחס ספציפית למשיב אלא בכלליות ל"משפחת עבדלקאדר" וככזה, לא ניתן לייחס לו משקל משמעותי נגד המשיב דווקא.

מידעי שב"ס הרלוונטיים ספציפית למשיב הם אלה:

- ידיעה (המסתיימת בספרות) 801 (משנת 2015) - שעניינה מעורבות בפלילים.
- ידיעות 010, 760, 843, 549 ו-011 (כולן משנת 2015) - נוגעות להחדרת סמים באמצעות רחפן. זיקת ידיעות אלה למשיב, חלשה ביותר.
- ידיעה 725 (משנת 2015) - שעניינה כוונות פגיעה במשיב עצמו על ידי אחרים.
- ידיעה 225 (משנת 2013) - שעניינה קטטה עם אסיר אחר.
- ידיעה 904 (משנת 2016) - שעניינה הכנסת דיסקים לכלא.

הליכים טיפוליים

מן החומר שהוצג בפני הועדה ובפנינו עולה כי המשיב טופל במהלך כליאתו בשיחות פרטניות עם עו"ס, השתתף בקבוצת התמודדות במועדים - 8/2014 - 11/2014 וכן בקבוצת שינוי דפוסיים במועדים - 10/2014 - 2/2015.

מחוות הדעת שניתנו ע"י מטפלו של המשיב בהליכי הטיפול הנ"ל עולה כי העותר הוא **"בעל התנהגות חיובית ושקטה ללא דוחות משמעת וללא חריג משתף פעולה עם גורמי הטיפול ומשמש תומך למספר אסירי השגחה"** (דו"ח גורמי טיפול מיום 13.5.15).

מדיווח העו"ס, נותנת הטיפול הפרטני (כפי שהובאה בדו"ח הנ"ל מיום 13.5.15), עולה כי המשיב השתתף במספר שיחות פרטניות סביב העבירה, נתרם מכך מאוד, והוא בעל תובנה למעשיו.

עוד צוין כי המשיב **"עשה מאמץ לבחון את דרכי התנהגותו שבעטיים הגיע לבית סוהר ונראה כי במהלך הקבוצה הצליח להפיק תועלת מההליך הטיפולי"** (חו"ד גורמי טיפול מיום - 31.1.16- הובאה בנספח ב' לעתירה).

תכנית רש"א

התאמת המשיב לתכנית שיקומית מחוץ לכלא נבחנה ונמצא כי הוא מתאים לכך. בהתאם נבנתה למשיב תכנית שיקומית של רש"א המהווה המשך לטיפול אותו עבר בין כתלי הכלא וכוללת השתתפות בקבוצה ייעודית לעוברי חוק, טיפול פרטני פסיכו-סוציאלי, תעסוקה בשכר וכן מעצר בית בשעות הלילה, הכל בפיקוחה של רש"א.

דין

בפן העובדתי, ומן הנתונים שפורטו לעיל, אשר הוצגו בפני הוועדה עולה כי מדובר מחד באסיר אשר ביצע מעשים חמורים, המשקפים בעת עשייתם מסוכנות רבה מצדו לצבור, מה גם שלפי המידע המודיעיני המשיך הוא לעסוק בהם בתחילת תקופת כליאתו ועד לשלהי שנת 2013.

מאידך עבר המשיב הליך טיפולי מגוון כמפורט לעיל, התמיד בהליכי הטיפול והתרשמות מטפלו הינה כי הפיק מהם רבות. כמו כן עתיד הוא להשתתף בתכנית שיקומית שנבנתה לפי צרכיו.

עפ"י הדין צריך המשיב לעמוד בשני תנאים עיקריים לצורך שחרור על תנאי והם: היותו ראוי לשחרור ואי היותו מסוכן לשלום הציבור (ס' 3 לחוק שחרור על תנאי ממסר התשס"א- 2001, שייקרא להלן "החוק"). הקריטריונים שעל בית המשפט לשקול לצורך כך (כמפורט בסעיף 9 לחוק הנ"ל) הם : מסוכנות המשיב (נכון ליום שחרורו) התנהגותו במהלך כליאתו, וסיכויי שיקומו.

לאחר שקילת טענות הצדדים מכאן ומכאן, נראה כי אין מקום במקרה דנן להתערב בהחלטת וועדת השחרורים, ואין היא חורגת ממתחם הסבירות כפי שנטען, וודאי שלא במידה כה חריגה המצדיקה התערבותנו.

תחילה לבחינת מסוכנות המשיב והתנהגותו לאורך תקופת כליאתו, קריטריונים השלובים במקרה דנן זה בזה.

מבחינת מסוכנות המשיב, ניתן לומר כי זו שמרה על רמתה הגבוהה, עד לתחילת הטיפול שקיבל המשיב בכלא. תמיכה לכך ניתן למצוא בחומר המודיעיני שנאסף בנוגע להתנהגות המשיב עד לתחילת הטיפול. ברם, עם תחילת הטיפול במהלך שנת 2014, ניכרה ירידה משמעותית של מעורבות המשיב בעניינים אסורים. מידע משטרתי על מעורבות שכזו שניתן לייחסו למשיב באופן ייחודי, לאחר סיום הטיפול (בתחילת שנת 2015) לא נמצא.

ממידעי שב"ס שפורטו לעיל עולה כי גם חלקם קדם לתקופת הטיפול ואילו מבין המאחרים (מן השנים 2015-2016), קיימת ידיעה מודיעינית אחת אשר ניתן לכאורה במסגרתה לייחס למשיב באופן ספציפי עיסוק בפלילים (ידיעה 1863801). אולם, גם בידיעה הנ"ל המשיב הוא גורם עקיף. יתר על כן, הידיעה נתקבלה בהערכת שדה ד/2, היינו ממקור שאינו קבוע אלא ראשוני ומהימנותו אינה גבוהה אלא בינונית. כמו כן, מדובר בידיעה יחידה שלא נמצא לה מידע נוסף תומך או מוצלב.

על השינוי התודעתי החיובי שעבר המשיב עקב הטיפול בכלא עמדנו לעיל.

המסקנה המתבקשת אם כן היא כי הטיפול שקיבל המשיב בכלא הביא להפחתה משמעותית במסוכנותו, כפי שנתקיימה עובר למתן הטיפול.

ניתן לקבוע אם כן, כי כנגד קביעת גורמי הטיפול והתרשמותם בדבר השינוי המשמעותי לטובה שעבר המשיב עקב הטיפול המוצלח שקיבל, לא נמצאה ראייה מנהלית סותרת עד כדי שהחלטת הוועדה, לפיה אין בחומר המודיעיני כדי להטות הכף לחובת המשיב, תיחשב בלתי סבירה באופן קיצוני המצדיק התערבותו.

גם בזיקה לקריטריון סיכויי השיקום, אין לדעתי מקום להתערב בהחלטת הוועדה.

ניכר כאמור כי המשיב ביצע שינוי בתפישותיו העברייניות ולמד לזהות את הגורמים שהביאו אותו לביצוע העבירות, וכי התכנית הטיפולית שהוכנה עבורו ע"י רש"א יש בה כדי להמשיך ולהעמיק תובנה זו בקרבו.

סוף דבר

נוכח המפורט לעיל, החלטת הוועדה עומדת במתחם הסבירות ואין לעניות דעתנו מקום להתערבותו.

אשר על כן, אנו מורים על דחיית העתירה.

המשיב ישוחרר בהתאם להחלטת ועדת השחרורים לאלתר.

ניתן והודע היום 31.10.16.

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט

ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד

מירב